Ч. 131 Недѣля 13 червня (25) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiшканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламацiи неопечатанй вольни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Арештоване вѣденьскихъ демонстрантôвъ.

Про арештоване студентôвъ-москвофiлôвъ у Вѣдни, що выкликали демонстрацiю противъ вертаючого зъ Риму Є. Ексц. Впреосв. Митрополита, розписують ся широко вѣденьскй ґазеты и подають характеристику кождого изъ арештованыхъ. Fremdenblatt н. пр. пише: Арештоване было для вѣденьскихъ кругôвъ москвофiльскихъ несподѣванкою. Ще день передъ арештованємъ ходила въ москвофiльскихъ кружкахъ чутка, що вѣденьскiй судъ краєвый залишить розпочате карне слѣдство, позаякъ пôсля § 153 закона карного нема потрѣбного факту до якогось злочину. Головнй участники демонстрацiѣ думали також, що власти самй не можуть ихъ нѣякъ потягати до одвѣчальности, хиба що Митрополитъ Сембратовичь и еп. Куиловскiй внесли бы противъ нихъ жалобу о оскорбу чести. По сѣмъ подає згадана ґазета таку характеристику поодинокихъ арештованыхъ:

Студента Яворского выгнано зъ ґiмназiѣ въ Сяноцѣ за то, що вôнъ рускй задачѣ писавъ все лишь по россiйски и на годинахъ науки руского языка вôдповѣдавъ учителеви на ставленй єму пытаня лишь по россiйски. Въ наслѣдокъ того приходило межи нимъ а єго настоятелями до частои суперечки, ажь вкôнци Яворскiй мусѣвъ свои науки ґiмназiяльнй кôнчити въ иншôй польскôй ґiмназiи. Той самъ Яворскiй выкликавъ свого часу демонстрацiю пôдчасъ ювилею Папского у Львовѣ, крикнувши „Тучапы". Яворского уважають за здôбного чоловѣка, котрый бравъ ся писати дещо въ часописяхъ и навѣть оголосивъ якйсь поезiи.

Що до Романа Алексевича, то зачувати, що вôнъ ярый приклонникъ лiтературнои єдности Русинôвъ зъ Россiянами, але що вôнъ хочь силує ся выключно по россiйски говорити, не умѣє говорити тою мовою. Що до арештованого также правника Михайла Копыстяньского, то при нагодѣ зробленои недавно тому ревiзiѣ въ єго помешканю, сконфiсковано кôлька листôвъ, котрй доказують, що вôнъ стоявъ въ частôй переписцѣ зъ славяньскимъ благотворительнымъ комiтетомъ въ Петербурзѣ. Здаєсь, що арештоване не было для Копыстяньского несподѣванкою. Копыстяньскiй єсть также теперь предсѣдателемъ москвофiльского товариства академiчного „Буковина".

Цѣкавымъ чоловѣчкомъ межи арештоваными єсть правникъ Иосифъ Крушиньскiй. Вôнъ студiювавъ насамперѣдъ фiльософiю и служивъ яко однорôчный охотникъ у войску. Коли вôдтакъ зложивъ испытъ офiцирскiй зъ добрымъ успѣхомъ, именовано єго офiциромъ въ резервѣ и вôнъ постановивъ перенести ся зъ резервы до чиннои службы. Ще яко студентъ фiльософiѣ бувъ вôнъ довгiй часъ предсѣдателемъ москвофiльского товариства академiчного „Академiчный кружокъ" у Львовѣ. Коли якiйсь офiциръ вôдъ уланôвъ схопивъ бувъ Яворского за ковнѣръ и ставъ кликати полiцiю, поставивъ ся Крушиньскiй до него и казавъ, що и вôнъ также офiциръ и знає, що то не належить до офiцира казати когось арештувати. Вôнъ не має права мѣшати ся. Выступлене Крушиньского й стало ся причиною, що той офiциръ, коли полiцiяна не было видко, пустивъ Яворского.

До найинтереснѣйшихъ межи арештоваными належить 41-лѣтный Володимиръ Щавиньскiй. Вôнъ зъ фаху журналiстъ, сотрудникъ кôлькохъ россiйскихъ ґазетъ и вѣденьскiй кореспондентъ львôвского „Галичанина" (давнѣйше „Проломъ" и „Червоная Русь") а, якъ кажуть, также кореспондентъ „Варшавского Дневника". Щавиньскiй бувъ свого часу питомцемъ Иосифиньского лiцея, въ послѣдныхъ часахъ бувъ вôнъ редакторомъ выходячои у Вѣдни Купчанковои „Науки". Вôнъ уважає ся духовымъ проводиремъ москвофiлôвъ въ Галичинѣ. Вôдъ многихъ лѣтъ пропаґує вôнъ въ часописяхъ заснованє свѣтского товариства для охороны чистоты руско-католицкои церкви вôдъ златиненя и вôдмавляє Римови право мѣшати ся до церковныхъ справъ галицкихъ Россiянъ. — Володимиръ Лявреңкiй єсть капраломъ вôдъ уланôвъ въ резервѣ.

Presse подаючи майже зовсѣмъ таку саму характеристику арештованыхъ, каже мѣжь иншимъ: Всѣ арештованй належать до москвофiльскои партiѣ, а жаденъ зъ нихъ до демократично-украинофiльскои (руско-радикальнои). Арештованй, хочь родомъ зъ Галичины и по бôльшôй части сыны рускихъ священикôвъ, не говорять мѣжь собою инакше, якъ лишь по россiйски; рускiй языкъ у нихъ заказаный. Въ послѣдныхъ дняхъ старали ся москвофiльскй демонстранты зôпхати всю вину демонстрацiѣ на рускихъ радикалôвъ и представити ихъ яко виновникôвъ демонстрацiѣ. Рускй студенты народовцѣ кажуть знову, що они не знали нѣчого о демонстрацiи, хочь карткою кореспонденцiйною зъ дня 8 с. м. дôстали повѣдомленє безъ пôдпису, щобы явили ся на дворци Пôвнôчнои зелѣзницѣ „повитати тамъ Митрополита Сембратовича и пожелати єму щасливои дороги".

---

5)

Всесвѣтна выстава въ Шiкаґо.

(Дальше*).

III.

Прибувши до Шiкаґо я пôшовъ заразъ, щобы не тратити богато часу, на мѣсто залагодити свои орудки, а вôдтакъ выбравъ ся на мѣсце выставы. Що тутъ за рухъ въ мѣстѣ, якъ тутъ люде гонять однй навперѣдь другихъ, якiй гуркôтъ, свистъ и шумъ вôдъ всѣлякихъ зелѣзниць, возôвъ и машинъ по фабрикахъ, трудно собѣ представити а ще труднѣйше описати. Менѣ треба было купити собѣ новй очицѣ, бо зъ старыхъ скло десь менѣ вылетѣло, а я бачите безъ очиць якъ слѣпый. Заходжу до одного склепу, де продають очицѣ и всѣлякого рода оптичнй инструменты. Склепъ, здавалось невеличкiй, бо зъ фронту видко было лишь одно, що правда, велике вôкно виставове, въ котрôмъ побôчь оптичныхъ приладôвъ были выставленй також и всѣлякй иншй золотй и срѣбнй рѣчи. Заходжу отже до склепу. Перша комната на долинѣ, вузка а довга, тягне ся десь безъ кôнця. Вздовжь попôдъ стѣнами сидять самй урядники склепови, дальше може якихъ шѣсть касiєрôвъ, а ще дальше стоять якйсь паны зъ листами въ рукахъ передъ фоноґрафомъ Едiзона та читають тй листы въ лѣйку вôдъ фоноґрафа. Ажь при кôнци сеи салѣ попросили мене, щобы я сѣвъ собѣ на пôдносъ и поѣхавъ въ гору. Выѣзджаю на першiй поверхъ. Тутъ сидить бôльше може якъ якихъ дванацять молодыхъ панночокъ, а кожда зъ нихъ пукає на машинѣ до писаня якъ на фортепянѣ, а въ усѣ держить кавчукову рурку, що иде вôдъ фоноґрафа на долинѣ; они пишуть тй листы, що имъ зъ долины при помочи фоноґрафôвъ диктують. На другôмъ поверсѣ єсть вже складъ инструментôвъ и мѣсце до пакованя, де знову множество людей занятыхъ роботою. Але я ѣду ажь на третiй поверхъ, бо тамъ лишь можу залагодити мою орудку. Тутъ сидить вже богато купуючихъ, що прийшли ще передо мною. Вправный лѣкарь вôдъ очей приписує намъ очицѣ, якихъ кому потреба и въ якôй хто хоче ихъ мати оправѣ, и зъ вôдси вертає ся заразъ на першiй поверхъ, де вже лежать очицѣ запакованй въ папѣрь и чекають. Все то дѣє ся на разъ, два — въ однôй, що такъ кажу хвили. При помочи телефонôвъ може кождый изъ склеповои службы розмавляти въ каждôмъ часѣ зъ другимъ и порозумѣти ся зъ нимъ на якôмъ небудь поверсѣ, а крôмъ того єсть въ цѣлôмъ склепѣ множество малесенькихъ зелѣзничокъ, що бѣгають по дротахъ и розвозять въ вôзочкахъ або коротеньки письменнй повѣдомленя або вôдвозять грошѣ вôдъ касiєрôвъ до головнои касы. На высшихъ поверхахъ въ сѣмъ склепѣ єсть складъ и продажь выключно самыхъ приладôвъ и забавокъ електричныхъ. Елєваторъ ходить тутъ черезъ цѣлый день безустанно то въ гору, то въ долину, люде ѣздять нимъ, купують, вертають, рухъ въ склепѣ величезный, а мимо того все вôдбуває ся зъ якъ найбôльшимъ спокоємъ; ледви що хто й промовить голосно яке слово. Лишь той рухъ величезный, той поспѣхъ и той шумъ вôдъ всѣлякого рода машинъ якось роздразнюють чоловѣка.

О третôй годинѣ зъ полудня зайшовъ я до найбôльшого готелю въ Шiкаґо званого Пальмеръ-гавсъ, що має 746 комнатъ для гостей. Тутъ въ гостиннôй сали на долинѣ было кôлька сотъ людей. Не хочу описувати сего готелю подрôбно, але згадаю бодай про салю, въ котрôй тутъ голять, бо то єсть щось въ своѣмъ родѣ незвычайного и навѣть въ самôй Америцѣ рѣдко виданого. Єсть то величезна саля въ сѣй порѣ освѣтлена вже електричнымъ свѣтломъ — не треба при тôмъ забувати, що то было ще въ цвѣтни. Попôдъ стѣны стоить 23 стôльцѣвъ подобаючихъ скорше на софы. Передъ кождымъ стôльцемъ єсть на стѣнѣ величезне зеркало, а понадъ стôльцемъ на стели друге менше. Передъ великимъ зеркаломъ висять електричнй лямпы, а мѣжь зеркалами суть ще на случай потребы лямпы ґазовй. Скоро вôйде ся до салѣ, вôдбирає муринъ капелюхъ и верхну одѣжь а два „джентельмены" показують столець, на котрый треба сѣсти. С[...] сѣсти на столець, вôнъ въ однôй хвили [...] ся взадъ и чоловѣкъ вже лежить на

*) Гляди ч. 127 „Народ. Часописи".

Переглядъ політичный.

До львôвскои краєвои Дирекціѣ скарбу наспѣвъ вчера рескриптъ Міністерства скарбу, залагоджуючій остаточно справу обнятя продажи соли краємъ, зовсѣмъ пôсля гадки Выдѣлу краєвого. Позаякъ приготовленя до обнятя тои продажи суть вже майже на укôнченю, то Выдѣлъ краєвый постановивъ приступити до розпродажи вже въ половинѣ липня.

Розпочатû оногды переговоры въ справѣ заключеня угоды торговельнои зъ Румунією знову перервали ся.

Зъ Петербурга доносять, що родина царска має сими днями выѣхати до Фінляндіѣ.

Управитель россійского департаменту міністерства доменъ Сермоловъ, выготовивъ вже проєктъ перемѣны свого ресорту на міністерство рôльництва. Позаякъ россійска рада державна має теперь нараду надъ бôльше якъ 700 всѣлякими проєктами законôвъ, то нараду надъ проєктомъ Сермолова вôдложено ажь до осени. Россійскû ґазеты кажуть однакожь, що рада державна ухвалить на певно сей новый проєктъ.

Президентъ француского кабінету Діпві и міністеръ справъ заграничныхъ Девель, вôдмовили приняте актôвъ, якû предкладавъ имъ пос. Мільвоає въ справѣ Клеманса и другихъ, а то длятого, що хотять зачекати, ажь слѣдство судове выкаже, зъ вôдки властиво походять тû документы.

Болгарска „Свобода" выступила была недавно тому дуже остро противъ Сербіѣ за то, що сербскій консуль не явивъ ся пôдчасъ въѣзду княжои пары до столицѣ. Стятя згаданои ґазеты выкликала была въ Сербіи велике невдоволенє. Ґазета Le Bulgarie обговорюючи сю справу каже, що она вже въ наслѣдокъ льояльного поясненя, яке давъ болгарскій міністеръ справъ заграничныхъ, Грековъ, сербскому репрезентантови въ Софіи, вже залагоджена и межи обома державами настала знову згода.

Вôдозва до краю.

Высока ц. к. Президія Намѣстництва призволила комітетови будовы руского-народного театру, збирати грошевû датки на народный рускій театръ у Львовѣ по цѣлôмъ краю. Користаючи зъ того выс. призволеня, вôдносимо ся до Поважаныхъ и Высоко-поважаныхъ Краянъ, безъ рôжницѣ народности и исповѣданя, до Хвальныхъ Радъ Повѣтовыхъ и Громадскихъ, до Институцій и Корпорацій всякого рода и пр. и пр. зъ дружною просьбою о щире пôдперте нашихъ змагань: взнести поважну будову народного театру, котрый нинѣ ставъ ся необходимою потребою для просвѣты народнои и для розвою духа народного. Театръ народный має бути пôсля нашои проґрамы, ґмахъ показный и величавый будынокъ, щобы бувъ и пожиточный, а заразомъ служивъ також и до прикрасы столицѣ нашои. Не помилимо ся, оживляючи ся надѣєю, що вôдклик нашъ, до братныхъ сердець нашихъ Краянъ найде въ нихъ щирый вôдгомôнъ; не помилимо ся, що на тôй дорозѣ зближимо ся значно до осущеня нашои святои и поважнои цѣли; нинѣ бо народы умѣють цѣнити благородний змаганя свои навзаимъ, сприяти имъ душею и серцемъ и спомагати ихъ, чимъ выкликує ся дружба, любовь и зближенє ся до себе навзаимъ. Бо любовь родить любовь, ненависть же родить злôсть и злобу. Тожь надѣємо ся, що нашъ покликъ вôдправляючи подорожь по краю, стрѣтить всюды по дорозѣ приклонний серця для нашои справы.

Просимо датки присылати до Комітету будовы руского театру, улиця Вôрменьска ч. 2. у Львовѣ, а заразомъ упрашаємо всѣ Свѣтлû Редакціѣ дневникôвъ краєвыхъ, щобы благосклонно зволили помѣстити сю вôдозву въ своихъ дневникахъ, а такожь евентуально, присланû до нихъ датки, щобы принимали и ихъ до комітету руского театру ласкаво надсылали.

Вôдъ комітету руского народного театру.

У Львовѣ, дня 22 червня 1893.

В. Ильницкій.

Новинки.

Львôвъ дня 24 червня.

— **Именованя.** Ц. к. Міністерство скарбу именувало въ службѣ удержуваня евіденціѣ катастру податку ґрунтового ґеометрôвъ евіденційныхъ 1-ои клясы: Володислава Томашевкого и Маріяна Ґалачиньского старшими ґеометрами евіденційными въ IX клясѣ ранґи; ґеометрôвъ евіденційныхъ 2-ои клясы: Люд. Станкевича, Вільгельма Петровского и Ив. Пожегланого ґеометрами евіденційными 1 клясы въ X клясѣ ранґи.

— **Приѣздъ Є. Вел. Цѣсаря до Галичины.** Є. В. Цѣсарь приѣде до Ярослава дня 2 вересня и стане кватирою въ касарни Францъ Йосифа, де приладжують вже потрѣбнû апартаменты. Въ Ярославѣ забавить Монархъ двѣ добы а вôдтакъ въ мѣру, якъ будуть поступати маневры 10-го (перемыского) и 11 (львôвского) корпусôвъ, удасть ся до Краковця. Въ Краковци замешкає Є. Вел. Цѣсарь въ палатѣ ґр. Лубеньского; Найдост. Архикнязь Альбрехъ и представителѣ чужихъ державъ будуть мешкати въ Грушевѣ. Дня 6 або 7 вересня поверне Цѣсарь до Вѣдня.

— **Є. Ц. и К. Высокôсть Найдост. Архикнязь Райнеръ,** начальный командантъ обороны краєвои, вôдбувъ дня 22 червня на болоняхъ коло Малехова переглядъ 19 полку обороны краєвои. Переглядъ розпочавъ ся о $7^1/_2$ годинѣ а скôнчивъ ся дефілядою о годинѣ 10-ôй передъ полуднемъ. По переглядѣ высказавъ Є. Выс. Архикнязь вдоволенє офіцирамъ и воякамъ за бездоганне выконанє вправъ. — Зô Львова вôдъѣхавъ Є. Выс. Архикнязь на инспекцію обороны краєвои до Коломыѣ, въ вôдтамъ удасть ся до Сучавы и Радовець, а дня 2 червня переѣде въ тôй самôй цѣли до Станіславова. До Черновець Найдост. Архикнязь не поступить.

— **Львôвска Рада мѣска** надала презенту оногды на довѣрочнôмъ засѣданю: 1) на управителѣвъ школъ Корнакови, Завадскому и Кшачковскому, а на управительку женьскои школы им. Конарского паннѣ Кльосъ; 2) дальше на старшихъ учителѣвъ одержали презенту: Квятковскій, Боярскій, Балабанъ, Мильскій, Гутковскій, Шафраньскій, Мовякъ, Новицкій, Менсовичь, Фалькевичь; 3) вкôнци презенты на старшû учительки надала рада пп.: Кампель, Бонковскôй-Чержикъ, Цѣсельскôй, Папе и Мохнацкôй.

— **На будову руского народного театру у Львовѣ** прислали зъ Бôбрки грошевû датки Вп. пп.: Франковскій, секретарь рады повѣтовои 10 зр., Казимиръ Поллье 1 зр., и Попель Кішака 2 зр., — всѣ Поляки — заразомъ зъ найщиршимъ желанємъ, щобы пôднятє дѣло якъ найскорше успѣшно доврѣло. За тоє складаємо имъ найсердечнѣйшу подяку. — Вôдъ комітету будовы руского народного театру у Львовѣ дня 23 червня 1893. — В. Ильницкій, голова комітету.

— **Испытъ зрѣлости** въ IV-ôй ґімназіи у Львовѣ вôдбувъ ся вôдъ 12 до 21 червня пôдъ проводомъ проф. університету львôвского дра Брон. Кручкевича яко делеґата краєвои Рады шкôльнои. Свѣдоцтво зрѣлости одержало 36 ученикôвъ, зъ тыхъ 6 зъ вôдзначенємъ; 6 позволено поправити оденъ предметъ по феріяхъ, 4 репробовано на оденъ рôкъ, а одного безъ означеного речинця.

задертою до горы головою готовый до голеня. Теперь приступають голярѣ въ бѣлыхъ сурдутахъ а чорныхъ штанахъ; оденъ застелює гостя чистымъ бѣлымъ платкомъ, другій намылює мыломъ, третій голить, четвертый мыє а пятый обтирає и щось тамъ порушить зъ заду пôдъ стôльцемъ, а столецъ пôдскакує и гôсть сидить вже на нѣмъ готовый та може ити, бо заплативъ вже наперѣдъ при входѣ сидячôй коло касы дамѣ приналежну за голенє суму. Але идѣмъ теперь на само мѣсце выставы.

Выстава мѣстить ся въ полуднево всхôдной сторонѣ мѣста надъ самымъ озеромъ въ т. зв. Парку Джексона. Паркъ сей єсть вздовжь озера пôвтора милѣ довгій и займає 600 акрôвъ або около 425 морґôвъ простору; вôнъ єсть майже зовсѣмъ рôвный, лишь рѣдко де трохи филястый. Мѣсцями суть долинки, котрû поглублено и напущено до нихъ зъ озера воды и тымъ способомъ пороблено краснû ставки и каналы, по котрыхъ можна плывати лодками. При входѣ вôдъ пôвночи до парку єсть мѣсце специяльнои выставы 44-охъ Сполученыхъ Державъ пôвнôчнои Америки, а дальше мѣсце для другихъ державъ якъ: Англія, Нѣмеччина, Франція, Австрія, Мехіко и т. д. На заходѣ, по серединѣ межи сими обома вôддѣлами стоить будынокъ для штукъ красныхъ. Єсть то красный будынокъ зъ камѣня и зелѣза, котрый выглядає зъ далека, якъ колибь бувъ зробленый зъ терракоты; вôнъ єсть 500 стôпъ довгій а 300 стôпъ широкій, а доокола него веде ґалерія на 40 стôпъ широка, по котрôй можна выгôдно ходити. Будынокъ сей зъ своєю красною банєю и величавымъ порталемъ єсть збудованый въ йоньскôмъ стилю.

Найбôльшу увагу звертає на себе будынокъ палаты промысловои. Єсть то щось такъ красного, такъ величавого, що ажь трудно собѣ то уявити. Будынокъ сей описати годѣ; его треба бы хиба видѣти, щобы мати о нѣмъ понятє, але ось сихъ кôльканацять чиселъ можуть подати понятє о сѣмъ найбôльшôмъ будынку, якій коли може стоявъ на свѣтѣ. Будынокъ сей єсть 1687 стôпъ довгій а 787 стôпъ широкій, а головна галя въ серединѣ, въ котрôй може змѣстити ся 70.000 людей, єсть 380 стôпъ довга. Стеля єѣ спочиває на 22 каблукахъ безъ пôдпоръ, высокихъ на 245 стôпъ, а кождый зъ тыхъ каблукôвъ єсть зô сталѣ и важить 1250 метричныхъ сотнарôвъ або звышь пôвтретя міліона кільоґрамôвъ. На цѣлу ту галю треба було 5 міліонôвъ кільоґрамôвъ зелѣза, а на покрытє єѣ вершка 41 вагонôвъ самого скла и 1660 вагонôвъ всѣлякого матеріялу будôвельного. Галя та освѣтлюєсь 32.000-ми лямп електричныхъ. Цѣлый будынокъ промысловый займає около 30 морґôвъ мѣсця и єсть збудованый въ стилю коринтійскôмъ, зъ чотирома головными порталями въ видѣ тріюмфальныхъ ворôтъ. Будынокъ сей не єсть однакожь солідно будованый, значить ся, вôнъ не ставленый цѣлый зъ муру, лишь изъ балькôвъ, дошокъ та латъ, помѣжь котрыми заповнено мѣсце безпечнымъ вôдъ огню матеріяломъ, званымъ „стафъ", а котрому штучнымъ способомъ надано видъ тесового камѣня и мармору. Зъ того матеріялу можна робити всѣлякû ґзимсы, арабески и плоскорѣзбы, можна нимъ выкладати стѣны и стовпы и надавати имъ видъ правдивого камѣня; на короткій часъ держить ся вôнъ навѣть дуже добре.

А якій прекрасный видъ изъ сего будынку! Представте собѣ, що мы на самôмъ его вершку: передъ нами зеленява вода лягунôвъ, а посерединѣ нихъ островъ зъ буйнымъ лѣсомъ; дальше свѣтить ся величезна склянна баня на будынку огородництва, зô всѣхъ бокôвъ пôднимають ся то бôльшû то меншû вежѣ и банѣ та мінареты, а тамъ пôдъ нами лазять тысячû якихсь мурашокъ, двигають нѣбы стебельця якûсь бальки, лѣзуть по драбинахъ, висять на шнурахъ, вымахують передными нôжками, порпають ся въ земли, бѣгають то сюда то туда, працюють и працюють та не можуть напрацювати ся — то люде! На всходѣ синѣє ся безконечне озеро, вода въ нѣмъ далеко вôдъ берега спокôйна, але чимъ близше до берега, тымъ бôльшû пôдоймають ся филѣ, бють объ береги, якъ хотѣли бы зруйнувати все дѣло тыхъ мурашокъ пôдъ нами.

Але годѣ тутъ наразъ всѣхъ тыхъ будынкôвъ описати; мы и такъ ще вернемо до нихъ окремо; тутъ наведемо хиба лишь коротко деякû важнѣйшû зъ нихъ по имени. Оригінальный єсть „будынокъ женщинъ", поставленый фронтомъ до лягунôвъ; вôнъ єсть 400 стôпъ довгій а 200 стôпъ широкій и мѣстить въ собѣ все, що може женщинъ обходити. Заразъ коло сего будынку стоить будынокъ комунікацій; дальше будынки для гôр-

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтность Ивановку, въ повѣтѣ теребовельскôмъ, обôймаючу 2400 морґôвъ купила вôдъ пп. Парнасôвъ п. Флорентина зъ ґр. Дѣдушицкихъ Волневичева за 540.000 зр.

— **Утекли зъ вязницѣ.** Дня 22 с. м. утѣкли два арештанты занятѝ при роботѣ въ цегольни коло Стрыйского кладовища у Львовѣ. Оденъ зъ нихъ называє ся Боніфатіи Стефанъ Шалайскій, званый такожъ Козочишинъ або Козакевичь, родомъ изъ Словиты въ повѣтѣ перемышляньскôмъ, лѣтъ 32, середного росту, крѣпкои будовы тѣла, лице має кругле, волосє и брови бѣлявѝ, очи сивѝ, нôсъ и уста пропорціональнѝ, зубы здоровѝ, на лици дзьобатый, говорить по польски. Вôнъ бувъ засудженый на 3 роки тяжкои вязницѣ и вôдсиджувавъ єѣ въ тутешнôмъ заведеню карнôмъ. Утѣкаючи забравъ въ собою кітлю и штаны дреліховѝ, бѣлє и ремѣнець, пару черевикôвъ та синю хусточку до носа зъ знакомъ Z. K. на бѣлôмъ днѣ. Другій арештантъ называє ся Лаврентій властиво Лавро Ґендзьора родомъ зъ Глубочка пов. Борщѣвского, лѣтъ 25, середного росту, крѣпкои будовы тѣла, лиця подовгастого, має волосє и брови темно-бѣлявѝ, говорить по польски, по руски и по нѣмецки; забравъ зъ собою штаны дреліховѝ, бѣлє, пару черевикôвъ, ремѣнець и синю хустку до носа зъ знакомъ Z. K. на бѣлôмъ днѣ.

— **Наслѣдки повени на Буковинѣ.** Ажь теперь коли воды опали, можна оцѣнити шкоды, якѝ наробила повѣнь на Буковинѣ. Найбôльше потерпѣла Выжвиця и Баниловъ рускій. Въ Выжници забрала вода 40 домôвъ, мѣжь ними оденъ камѣнный, въ Баниловѣ же забрала селянамъ 5 хатъ и 3 розôбрали самѝ властителѣ, щобы бодай матеріялъ выратувати. Однако треба пôднести, що головною причиною сеи сумнои катастрофы и спустошеня не єсть вода, лише дерево и кльоцы, котрѝ, якъ бы умысно по части передъ дощемъ, по части въ часѣ самого дощу спущено на воду не повязавшихъ, а крôмъ того отворено въ горахъ всѣ гаты (клявзы), въ наслѣдокъ чого дня 6 червня непроглядна маса кльоцôвъ покрыла цѣлый Черемошь. Властителями згаданого дерева суть двѣ фірмы: Тартакъ Ґеца и С-ки въ Чернôвцяхъ и паровый тартакъ Лейбы Шарфа въ Неполокôвцяхъ. На ихъ приказъ спущено около 100.000 штукъ дерева на воду, очевидно, щобы даромъ перевезти ихъ до тартаку. Въ наслѣдокъ того наробили они величезнои руины скрôзь по надъ берегами Черемоша. Люде потратили не лише землю, хаты, худобу, конѣ и вôвцѣ, але такожь оплакують кôлька жертвъ людскихъ. Староста въ Выжници п. Табора бувъ наочнымъ свѣдкомъ, якъ кльоцы розбивали хаты и забирали ихъ, та якъ вода попри саме старозство несла свою добычу. Длятого єсть надѣя, що староство постарає ся, щобы згаданѝ жидôвскѝ фірмы хочь въ части нагородили шкоду потерпѣвшимъ вôдъ повени тымъ бôльше, що обѣ фірмы заробили грубо на повени, бо коли припустить ся, що до тартакôвъ дôйшло лише 50.000 кльоцôвъ, за котрыхъ правильный сплавъ зъ гôръ треба платити по 1 зр. вôдъ штуки, то зъ заробленыхъ 50.000 зр. могли бы они жертвувати хочь половину на вынагоджене шкоды.

— **Муриньскій похоронъ въ Перемышли.** Передъ кôлькома днями заѣхали до Перемышля мурины, зъ племени Шулі, мешкаючого надъ Ніломъ въ Суданѣ. Они продукують ся своими спѣвами, танцями и т. д. Оногды умерла одному зъ нихъ 3-тыждвева дитина, уроджена въ Стрыю. Позаякъ се була поганка, похоронено єѣ на окопищи. Родичѣ єѣ зложили надъ гробомъ жертву своимъ богамъ, убивши чорного барана.

— **Месть любки.** Служниця у одного зъ черновецкихъ адвокатôвъ, Текля Ґріде, любила ся вôдъ довшого часу зъ вôзникомъ Казимиромъ Ярошомъ, що служивъ у одного зъ тамошныхъ лѣкарѣвъ. Але показало ся, що Ярошь зводивъ дѣвчину, бо ставъ залицяти ся до якоись другои, що служила въ шинку Маєра Альтмана. Текля довѣдавшись о тôмъ, постановила зôмстити ся и слѣдила пильно за невѣрнымъ. Кôлька днѣвъ тому назадъ зôйшовъ ся бувъ Ярошь зô своєю новою любкою на стрыху въ стайни не перечуваючи небезпечности, яка ему грозила. Текля довѣдавшись, де невѣрный подѣвъ ся, закрала ся тихцемъ на стрыхъ, полила дошки нафтою и запалила — хотѣла бачити, щобы зрадникъ згинувъ въ огни разомъ зъ своєю любкою. На щастє доглянули сусѣды огонь ще завчасу и пригасили, заким ще вôнъ мôгъ прибрати грôзнѝ розмѣры. Теклю Ґріде арештовано.

— **Въ Коломыи** заломила ся стеля въ складѣ збôжа Браєра пôдъ вагою зложеного збôжа и упала зъ такою силою на помôстъ, що и той заломивъ ся а все збôже зсыпало ся до пивницѣ. Крôмъ шкоды въ самôмъ будынку мають ще и коломыйскѝ купцѣ велику шкоду, бо всѣлякого рода збôже змѣшало ся разомъ.

— **Катастрофа въ церквѣ.** Въ Борисоглѣбску въ Россіи стала ся оногды страшна катастрофа въ соборнôй церквѣ. Въ церквѣ було повно людей и якъ разъ мала выходити процесія, коли хтось крикнувъ, що горить, хочь зовсѣмъ не горѣло. Люде кинулись до дверей и тутъ зробилась въ однôй хвили така глота, що множество людей подушило ся. Декотрѝ выдобули ся на вôкна и почали зъ вôдтамъ скакати на двôръ та позабивали ся. Всѣхъ людей разомъ згинуло 136, а множество єсть тяжко покалѣченыхъ.

† Посмертнѝ вѣсти.

Онуфрій Семенчукъ, респіцієнтъ сторожи скарбовои въ Краковѣ, котрый заступавъ тамъ 2 роки комісаря скарбового, упокоивъ ся тамъ же дня 10 червня. — У Львовѣ померла нагло Александра зъ ґр. Дѣдушицкихъ ґр. Борковска, жена ґр Емануила Борковского.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшѝ добы чеслячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 23 до 12 год. въ полудне дня 24 червня середна теплота була + 18·0° Ц., найвысша + 26·6° Ц. вчера по полудни), найнизша + 14·4° Ц. въ ночи. Барометеръ опадає (756). Вѣтеръ буде змѣнный, слабый, теплота пôднесе ся до + 16·0° Ц., небо буде переважно захмарене, малый дощь, впрочôмъ погода.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 24 червня. Міністеръ справъ заграничныхъ ґр. Кальнокій выѣхавъ на кôлька днѣвъ до своеи маєтности на Моравѣ.

Лондонъ 24 червня. Панцирный корабель „Вікторія“ належачій до анґлійскои ескадры Середземного моря ударивши объ панцирный корабель „Кампердавнъ“ коло Тріполісу въ Сиріи розбивъ ся и затонувъ. Командантъ корабля и залога въ силѣ 400 людей утопили ся.

Лондонъ 24 червня. Въ палатѣ послôвъ заявивъ секретарь парляменту Ґрей, що вѣсть о выкраденыхъ зъ анґлійскои амбасады въ Парижи паперахъ єсть зовсѣмъ безосновна и очевидно суть то якѝсь фальзифікаты. — Ґледстонъ сконстатувавъ урядово, що на затонувшôмъ корабли Вікторія було що найменше 430 людей залоги; може бути, що кôлькохъ людей ще уратовано.

Берлинъ 24 червня. При вчерашныхъ тѣснѣйшихъ выборахъ выбрано въ Франкфуртѣ надъ Меномъ соціялиста Шмідта, въ Ельберфельдѣ соціялиста Пінкана, въ Липску національ-лiберала Гасого.

Бѣлградъ 24 червня. Скупштина приняла одноголосно угоду торговельну зъ Австроугорщиною въ першôмъ читаню. При другôмъ читаню завела ся була широка дебата, въ котрôй міністеръ торговлѣ вôдповѣдѣвъ на закиды пôдношенѝ поступовыми и радикальными противниками.

ництва и електрики. Сей послѣдный будынокъ має десять вежь, чотири великѝ банѣ и множество маленькихъ бань въ стилю маврійскôмъ. На полудневôмъ кôнци мѣсця выставы стоять: будынокъ для машинъ и будынокъ рôльництва. Дальше єсть тутъ каірска улиця, вѣрна копія однои улицѣ въ египетскôй столици, село Маврôвъ и т. д., будынокъ нѣмецкои выставы, будынокъ рыболовства и акваріюмъ, а на пôвостровѣ, що выходить на озеро Мічіґанъ, стоить монастиръ Ля Рабіда, вѣрна копія испаньского монастиря, въ котрôмъ перебувавъ колись Колюмбъ. Тутъ умѣщено всѣ памятки по Колюмбѣ, якѝ лишь удало ся де призбирати и отсей будынокъ надає выставѣ головный характеръ „выставы колюмбійскои“.

Надходивъ вже день вôдкрытя выставы; день 1. мая бувъ вже за плечима, а ту выстава була ще лишь зъ грубшого выкôнчена, всѣ головнѣйшѝ будынки були лишь зъ верха выкôнченѝ, а въ серединѣ ще нѣчого й не тыкано; поменшѝ будынки не були навѣть ще й зъ верха зовсѣмъ готовѝ. Ажь теперь закипѣла робота на выставѣ або, якъ тутъ загально, называють выставу — на „свѣтовôмъ торзѣ“ (the World fair, зе Уерльдсъ феръ). Бôльше якъ 16.000 людей и 3000 коней працювало тутъ въ въ послѣдныхъ дняхъ цвѣтня вôдъ всходу сонця ажь майже до пôвночи, а дотого гуркотѣли довжезнѝ поѣзды зелѣзничѝ, свистали паровѝ машины, скрипѣли по улицяхъ выставы валки — словомъ настала була робота, якъ колись коло вежѣ вавилоньскои. Та й въ мѣстѣ самôмъ наставъ вже бувъ рухъ, почали зъѣздити ся гостѣ зъ цѣлого свѣта. Дня 29 цвѣтня привезено зъ Філядельфіѣ „старый дзвôнъ свободы“, приѣхавъ потомокъ Колюмба кн. Бераґуа зô своєю родиною и наконець самъ президентъ сполученыхъ державъ Клевлендъ.

Цѣкаве було торжество привезеня „старого дзвона свободы“. Єсть то великій дзвôнъ, що важить 2800 фунтôвъ. Нимъ дзвонено дня 4 липня 1776 р. пôдчасъ проголошеня независимости Сполученыхъ Державъ; вôдъ сеи поры переховують его яко дорогоцѣнну реліквію політичну. Ще до 1835 сповнявъ вôнъ свою службу, але въ тôмъ роцѣ пукъ и нимъ перестали дзвоны. Єго везено въ отвертôмъ ваґонѣ на руштованю, а понадъ нимъ повѣвала американьска хуруговъ. Ледви чи якого монарха витано бы зъ такимъ одушевленємъ, якъ сей дзвôнъ свободы. Єго вѣзъ бурмѣстръ мѣста Філядельфіѣ. Всюды по дорозѣ выходили люде зъ процесіями противъ него, пшла молодѣжь шкôльна и всѣлякѝ достойники; ґубернаторы мали промовы, а дѣти засыпували его цвѣтами. Зъ Шікаґо выѣхали були противъ дзвона свободы мѣскѝ и выставовѝ урядники на кôлька миль далеко и везли его до мѣста зъ маґнезіовыми походнями въ рукахъ.

Тутъ въ асистѣ двохъ полкôвъ міліціѣ, цѣлои рады громадскои и множества народу привезено его ажь на мѣсце выставы.

(Дальше буде.)

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	10·41	5·26	11·11	7·36	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	11·11	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	10·56	
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	8·01
Белзця.	—	—	9·56	7·21	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажъ до водкликаня, поѣзды прогульковѝ до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товстѝ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**.

Зъ друкарнѣ В. Лотиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.